
NOTITS

Til:	Folketingets Udenrigsudvalg	J.nr.:	2015-6429
CC:		Bilag:	Papir med elementer vedr. udviklingsfinansiering
Fra:	Udviklingspolitik og Globalt Samarbejde	Dato:	5. februar 2015
Emne:	Status for FN-forhandlingerne om henholdsvis post-2015 dagsordenen og udviklingsfinansiering.		

Status for FN-forhandlingerne om post-2015 dagsordenen, d. 19.-21. januar 2015 i New York
Mødet var det første i de mellemstatslige forhandlinger om post-2015 dagsordenen og udgjorde en indledende 'stocktaking' uden en egentlig tekst til forhandling. Mødet bar præg af generel positionering og havde også en god dynamik i kraft af mange regionale og nationale indlæg inspireret af arbejdsformen fra den åbne arbejdsgruppe. Mødet omhandlede de fire elementer, der forventes at udgøre den samlede post-2015 dagsorden: 1) politisk erklæring, 2) mål og undermål, 3) implementeringsmidler samt 4) opfølgning og review. EU talte både samlet og ved nationale indlæg bl.a. fra Danmark for at styrke budskaberne fra EU.

Der var på mødet bred opbakning til, at **forslaget til mål fra den åbne arbejdsgruppe om bæredygtighedsmål** (Open Working Group on Sustainable Development Goals) var hovedgrundlaget for at integrere mål i den endelige post-2015 dagsorden. Forslaget ses som et balanceret politisk kompromis opnået gennem en lang og inklusiv proces i den åbne arbejdsgruppe. Kun et fåtal indikerede behov for at reducere antallet af mål. I forlængelse heraf var reaktionerne på **FN generalsekretærens synteserapport**, der udkom 4. december 2014, relativt vage og bar præg af, at de seks elementer i synteserapporten opfattedes som et forsøg på at reducere/sammenlægge de 17 mål. Synteserapportens forslag om en teknisk gennemgang af undermålene affødte markante reaktioner. På den ene side udtrykte mange bekymring for, at en teknisk gennemgang de facto ville være politisk og føre til en genåbning af forhandlingerne om mål og undermål. På den anden side fandt andre, at en teknisk gennemgang på grundlag af klare kriterier var nyttig med henblik på bl.a. at sikre at målene levede op til eksisterende internationale aftaler, undgå gentagelser og indbyrdes modstridende undermål samt for at sikre målbarheden.

Co-facilitatorerne meddelte, at FNs generalsekretær ville blive anmodet om at lade FNs task team for post-2015 dagsordenen foretage en teknisk gennemgang af undermål på grundlag af en vurdering af deres specificitet, målbarhed, handlingsorientering og konsistens i forhold til internationale aftaler, konventioner m.m. Resultatet heraf ville blive præsenteret på mødet i marts.

Der forventes etableret globale indikatorer, hvorfor co-facilitatorerne (Irland og Kenya) havde anmodet FNs Statistiske Kommission om at udarbejde forslag til indikatorer med henblik på forelæggelse for FNs medlemsstater til mødet i marts. Der var generel opbakning til, at indikatorer skulle formuleres af fagfolk og ikke være genstand for en omfattende politisk forhandling. Sammenhængen mellem globale og nationale indikatorer forblev uklar.

Der var overvejende enighed om, at den **politiske erklæring** skulle være kort og handlingsorienteret i forhold til en transformativ dagsorden og som noget af det vigtigste trække på Årtusinde-erklæringen, slutdokumentet fra Rio+20 topmødet 'The Future We Want' og forslaget til mål fra den åbne arbejdsgruppe. Hertil var en lang række forslag til, hvilke emner erklæringen som minimum skulle omfatte, herunder fattigdomsbekæmpelse som det overordnede formål, en balanceret og integreret tilgang til de tre dimensioner af bæredygtig udvikling, menneskerettigheder, dagsordenens globale transformative formål, princippet om ikke at lade nogen tilbage (leave no one behind), lighed samt universalitet og princippet om fælles men differentieret ansvar (common but differentiated responsibilities, CBDR). Andre emner var bl.a. behovet for en data revolution, udviklingsfinansiering, ressourcemobilisering og teknologioverførsel samt kvinders rettigheder og ligestilling. De mindst udviklede lande, skrøbelige stater og lavere mellemlandslande fremhævede deres særlige behov for især finansiering. Flere lande fremhævede behovet for at kunne kommunikere den nye dagsorden med henvisning til synteserapportens 6 elementer.

Co-facilitatorerne vil forud for næste møde udsende et papir med en række elementer til en politisk erklæring.

Drøftelserne om **midlerne til at implementere dagsordenen (Means of Implementation, MoI)** fungerede i høj grad som optakt til det efterfølgende forhandlingsmøde om udviklingsfinansiering, da det indholdsmæssigt omfatter de samme emner. Der sås behov for at øge ambitionsniveauet i forhold til sikre de nødvendige implementeringsmidler, da modellen fra 2015-målene langt fra var tilstrækkelig til at levere resultater på den nye dagsorden.

Drøftelserne vedr. **monitorering og review** var relativt overordnede. Vægten af monitorering og review skulle være på det nationale plan. Der sås en klar rolle for det Politiske Højniveauforum (High Level Political Forum, HLPF) på globalt plan i forhold til globale reviews og ansvarlighed (accountability) baseret på overvejende frivillige mekanismer.

Status for FN-forhandlingerne om udviklingsfinansiering, d. 27.-29. januar 2015 i New York

Den første runde af tre mellemstatslige forhandlinger om udviklingsfinansiering til forberedelse af konferencen på området i Addis Abeba i juli i år blev gennemført i New York den 28.-30. januar.

Der var i udgangspunktet tale om positioneringer og diskussioner baseret på vedhæftede **papir med elementer vedr. udviklingsfinansiering** fra co-facilitatorerne (Guyana og Norge), der blev forelagt umiddelbart op til forhandlingerne. Papiret ridser elementer op, der ventes at

indgå i et slutdokument, der vil blive opnået enighed om i Addis Abeba. De centrale emner i drøftelserne var mobilisering af nationale og internationale offentlige ressourcer med fokus på opfyldelse af målsætningen om 0,7 pct. i udviklingsbistand og 0,15-0,20 pct. til mindst udviklede lande, samt på styrkelse af skattesystemer og øgede skatteindtægter. Endvidere fremhævede flere privatsektorens rolle og innovative finansieringskilder, teknologioverførsel, kapacitetsopbygning samt systemiske udfordringer i den internationale finansielle arkitektur, herunder behovet for en øget repræsentation af udviklingslandene heri. Endelig var der fokus på at sikre, at slutdokumentet blev omsat til konkrete handlinger med en systematisk monitorering. Et stærkt nationalt ansvar for implementering ville blive helt afgørende.

Flere påpegede, at konferencen i Addis Abeba ikke skulle ses som et møde for udmelding om finansielle forpligtelser, men som et vigtigt og stærkt politisk budskab frem mod topmødet om post-2015 dagsordenen og klima-konferencen (COP 21) i slutningen af 2015. Der var en klar understregning af sammenhængen mellem topmødet om post-2015 dagsordenen og konferencen om udviklingsfinansiering. Et ambitiøst resultat vedr. udviklingsfinansiering var vigtigt for at sikre en ambitiøs aftale på topmødet og for at skabe tillid mellem parterne forud for klima-konferencen (COP21) i december 2015 i Paris.

Co-facilitatorerne konkluderede, at et udkast til slutdokument ville foreligge i anden halvdel af februar med henblik på drøftelse på næste forhandlingsmøde i april.

Overblik over forventede forhandlingsmøder vedr. henholdsvis post-2015 dagsordenen og udviklingsfinansiering kan findes i tidsplan oversendt til Folketingets Udenrigsudvalg og Miljøudvalg d. 22. januar 2015.